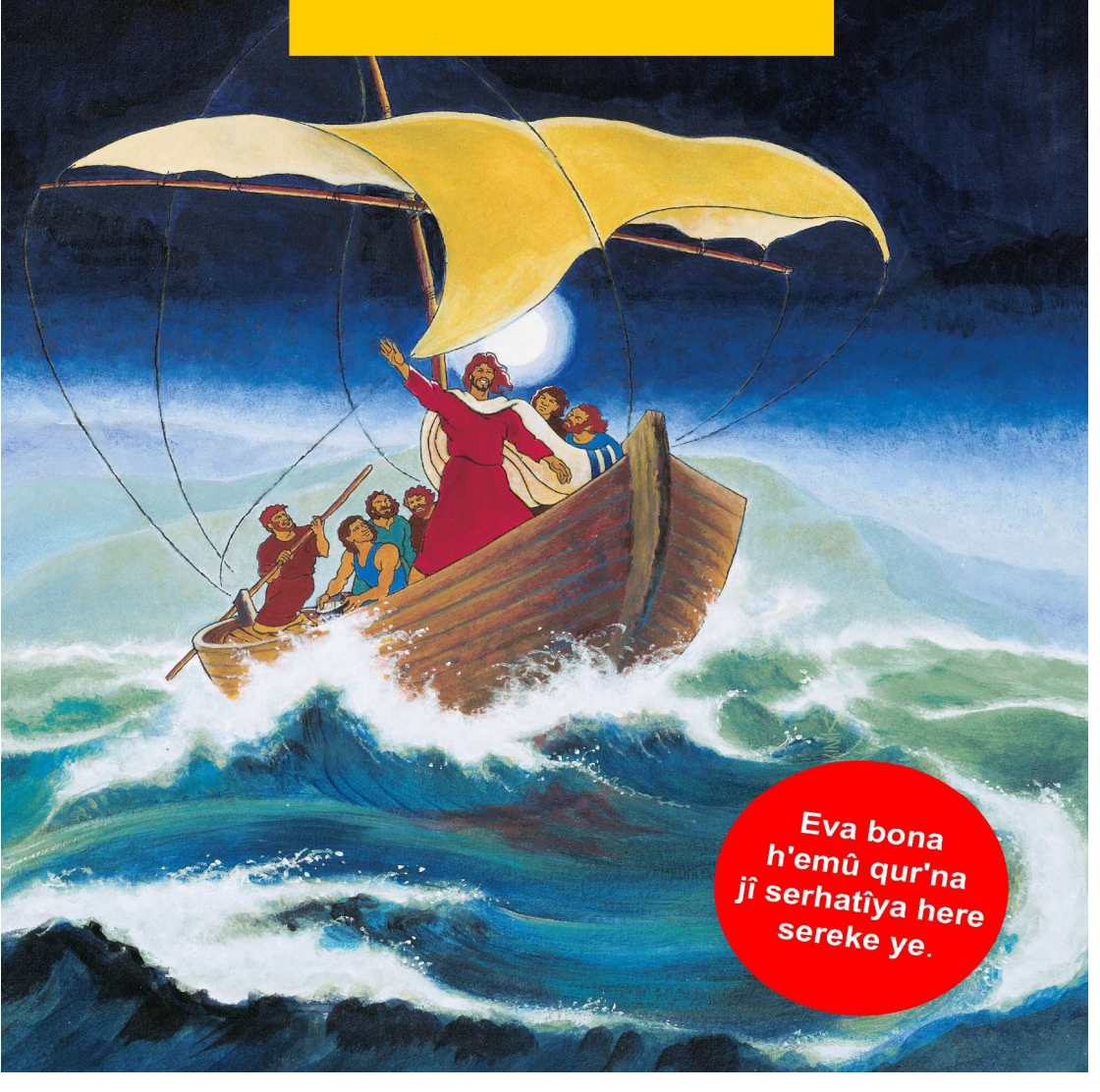

Nivîsar û şikil: Willem de Vink

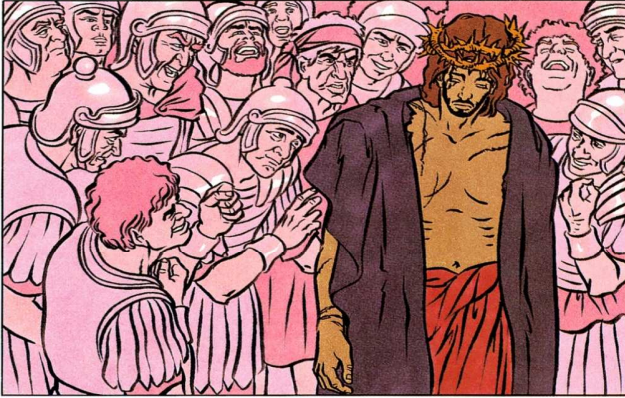
Îsa Mesîh

Eva bona
h'emû qur'na
jî serhatîya here
sereke ye.

Nivîsar û şikil: Willem de Vink

Îsa Mesîh

Nivîsar û şikil: Willem de Vink

Xudanê neşirkinê: © 1993 Stichting Wereldtaal, Houten, The Netherlands Published in Dutch as "Jezus Messias"

Cabdarê t'ercimekirina welatder: Wycliffe Netherlands, Postbus 150, 3970 Driebergen, The Netherlands +31(343)517444, www.wycliffe.nl, e-mail : jmpbk.app@gmail.com

Digital copyright under the terms of the creative commons BY-SA license
All rights of translation, reproduction and adaptation reserved for all countries.

T'ercimekirina zaravê Kurmancîya Kafkazê: © 2016 K'omela K'urdêd Xwedênas t'evî SIL
H'emû heq xweykirî ne bin Creative Common BY-SA licence
Komela.bawermenda@gmail.com

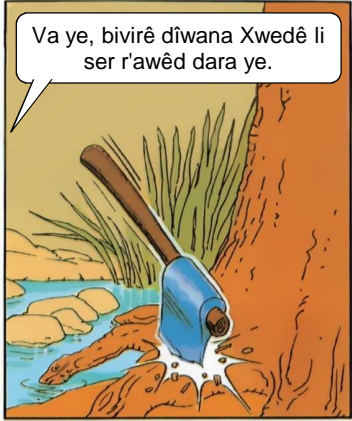
Çima ev meriv li ber ç'em t'op bûne?

Ji gunekirinê vege'rin,
çimki P'adşatiya E'zmana
nêzik bûye.

E'mirê t'eze
destpêkin!

Va ye, bivirê dîwana Xwedê li
ser r'awêd dara ye.

Her dara ku berê qenc
nayne, wê bê bir'inê û
avîtinê nava êgir.

Heger usa ye, em h'emûyê
bêne bir'inê. Îdî k'î dikare bê
gune bijî?

Belê r'ast e. T'u kes nikare ji
dîwana Xwedê bir'eve. Lê pey
min'r'a wê Yekî ji min qewattir bê.
Ew dikare we ji guna aza ke û
binyat'a weye xirab biguhêze.

Heger hûn bi r'astî
dixwazin ku e'mirê we bê
guhastinê, gunêd xwe
bidine r'ûyê xwe û nav
avêda werine
nixumandinê.

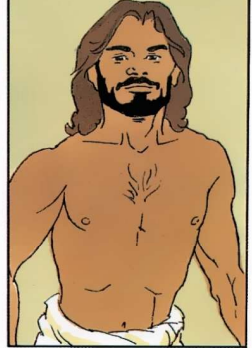
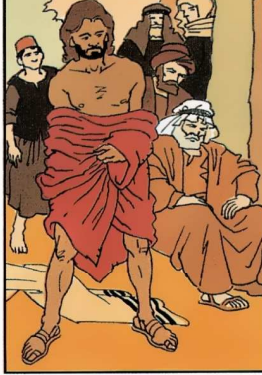
Îdî hûn ji gunêd xwe paqij
bûne, wekî e'mirekî nû
destpêkin.

Cime'tê Yûh'ennar'a digotin: «nixumdar».

Ez ne yekî mezin im.
Lê ez r'îya Xudan
hazîr dikim, Yê ku wê
bê û r'astîyê nîşanî
me bike ku Xwedê k'î
ye. Ewê we pê R'uh'ê
Xwedê binixumîne,
wekî t'emamiya e'mirê
we bê guhastinê.

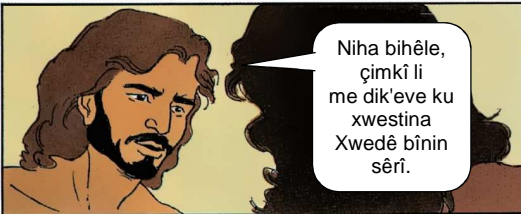
û paşê...

Ez h'ewce me
ku bi destê Te
bême
nixumandinê.

Niha bihêle,
çimkî li
me dik'ewe ku
xwestina
Xwedê binin
sêrî.

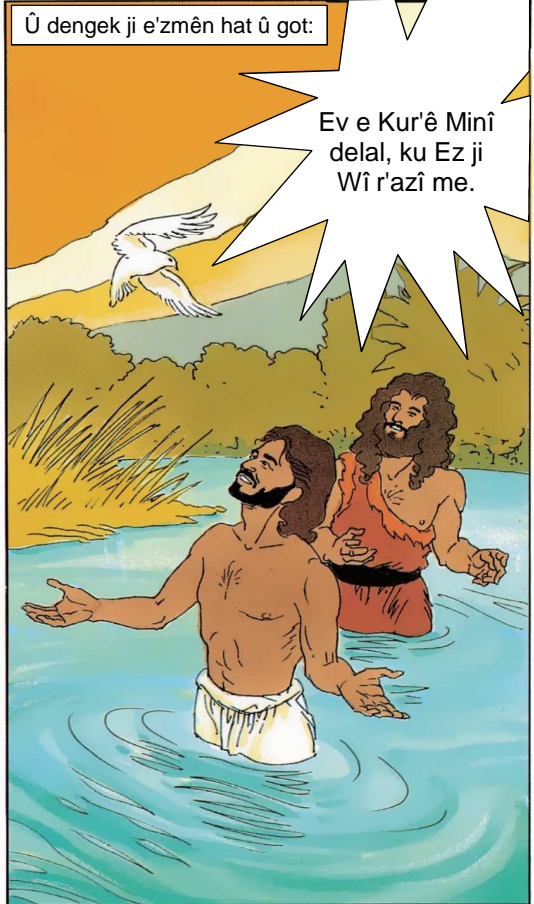

Xwedêyo, de bira
P'adşatiya Te bê,
e'mirê Te be.

Û dengek ji e'zmên hat û got:

Ev e Kur'ê Minî
delal, ku Ez ji
Wî r'azî me.

Wê hingê Yûh'ennayê nixumdar cime'ta Îsraêlê bona hatina Mesîhê hazir dikir. Wî çaxî welatê wan bin destê Împêratorîya R'omayêda bû.

Cime'ta Îsraêlê xwe hêsir û bê qewat didî. Ew hîvîya hatina Mesîhê sozdayî bû, çawa k'itêbêd wane pîrozda nivîsar bûn. Xwedê wê Ew Xilazkir bişanda, awa gotî Mesîh, ku r'astîya Xwedê pê Wî ser k'eta.

Li ber ç'emê Ûrdunê Yûh'ennayê nixumdar bona Îsa şe'detî dida.

Va ye, Bexê Xwedê, Yê ku gunêd dinyayê hildide.

Pey nixumandinê'a R'uh'ê Xwedê Îsa bire ber'iyê.

Îsa 40 r'ojî û 40 şevî r'ojî girt. Ewî t'u tişt ne dixwar ne jî vedixwar, lê dua dikir, wekî Ew bona xizmetk'arîya Xwe hazir be.

Wekî Îsa ser bik'eta, lazim bû ku Ewî xwestina Xwedê bigihanda merivayê. Çimkî meremê Xwedê ew e, ku mêriv jî undabûnê xilaz ke.

Îsa li mîrêcin, awa gotî li yê xirab yanî şeytan hilat, yê ku serwêrê te'rîstanîyê ye û pê mirin û undakirinê serwêrtîya dinê dike.

Belê Bavo, çi ku Tu dixwazî Ezê bikim.

Lê mîrêcin dixwest ku bi fikirêd şaş Îsa ji şandîtiya Xwedê bixalifanda.

Mîrêcin got: «Heger Tu Kurê Xwedê yî, de bêje van kevira ku bibine nan!»

Nivîsar e: «Însan t'enê bi nênan najî, lê pê her xebera ku ji devê Xwedê derdik'eve».

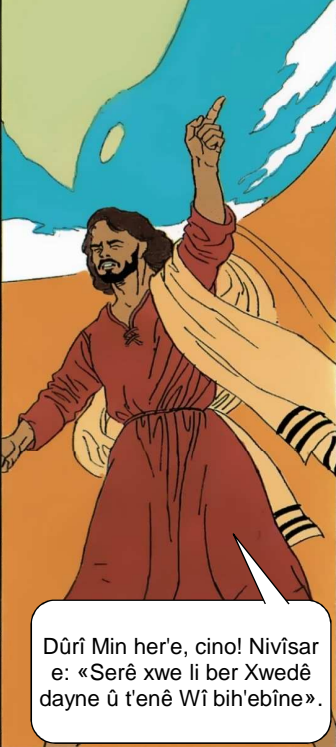
«Heger Tu bi r'astî Kurê Xwedê yî, de îzbat ke! Xwe jorda bavêje xwarê. Gelo ne nivîsar ê, ku milyak'et wê bênan Te bigirin?»

«Heger Tu ber min ta bî û serê Xwe li ber min daynî, ezê h'emû h'ukumê dinê bidime Te!»

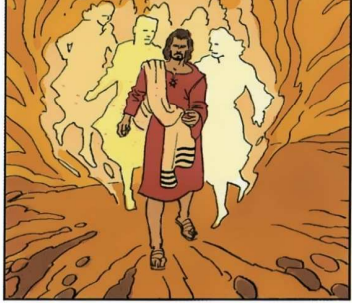
Wî çaxî mîrêcin Ew hişt çû û milyak'et hatin Îsar'a berdestî kirin.

Ev jî nivîsar e: «Xudan Xwedêyê xwe necêr'ibîne».

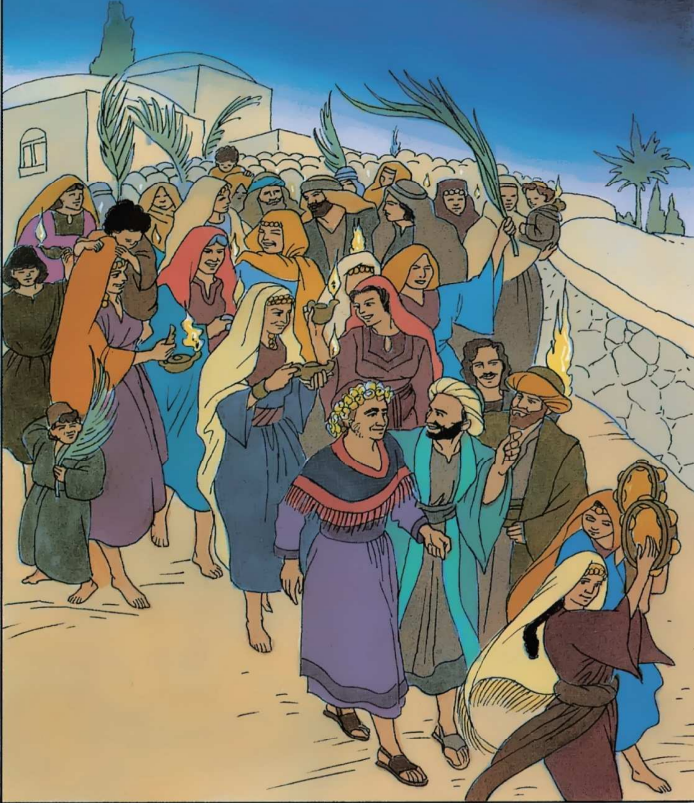

Dûrî Min her'e, cino! Nivîsar e: «Serê xwe li ber Xwedê dayne û t'enê Wî bih'ebîne».

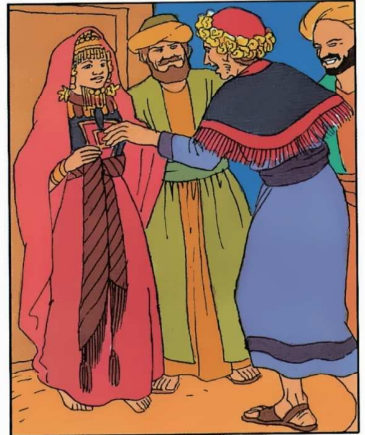

Îsa bi R'uhê Pîroz t'jî veger'îya Cellê, k'îderê Ew mezin bibû. Ew dik'eve bakura Îsraêlê û cime't li wir ze'f bû. Çend meriv t'evî Wî çûn, dixwestin pê bih'esîyana, belkî Ew e ew Mesîh, bona k'îjanî p'êxemberêd wan nivîsîne.

Bajarê Qanaya nava ç'îyayêd
Celîlêda de wat hebû.

Îsa jî li wê derê bû t'evî
diya Xwe û çend hevalêd
Xweva.

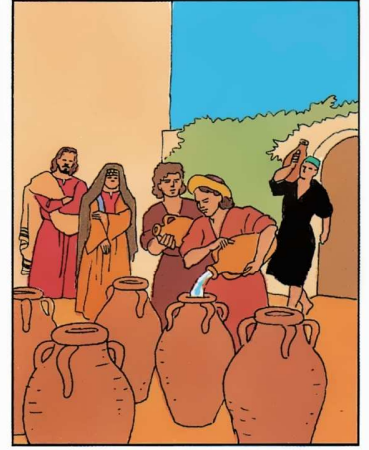

Lê nişkêva, we'dê de'watê...

Şerav xilaz bû! Em çi bikin?

Çi ku Îsa wer'a bêje bikin.

Van k'ûpa t'ijî av kin. Niha hinekî dagirin, bibin bidine serde'watî.

Ev e'cêb e. Ew çi şeravêke xweş e!

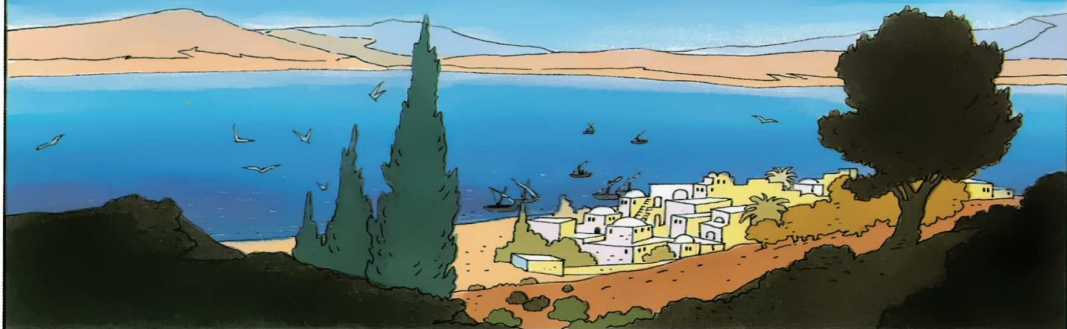
Hela te'm ke! Te şerava xweş hiştîye xilazîyê.

Ez bawer nakim! Ez t'u car li de'wateke aha nebûme. Av bûye şerav - şerava here baş!

Ew Îsayê Nisretê kiriyê!

Ew k'î ye?

Kefernahûm gundekî me'sigira ber devê gola Cefîlê bû. Îsa li wir destpêkir bona P'adşatiya Xwedê dannasîn dikir.

Hema li wir jî Îsa şagirtêd Xweye e'wlin bijartin.

Petrûs, qeyikê bibe cîyê k'ûr û t'or'êd xwe bavêjine nêç'îrê.

Mamosta, me t'emamiya şevê kir-nekir tiştêk negirt.

Lê bona xatirê Te ezê bavêjimê.

Ez bawer nakim!

Aqûb!
Yûh'enna!
Werin! Me t'u
cara usa
gelek
negirtine.

Xweyî, dûrî min
her'e. Ez yekî
gunek'ar im.

Netirse,
Petrûs!

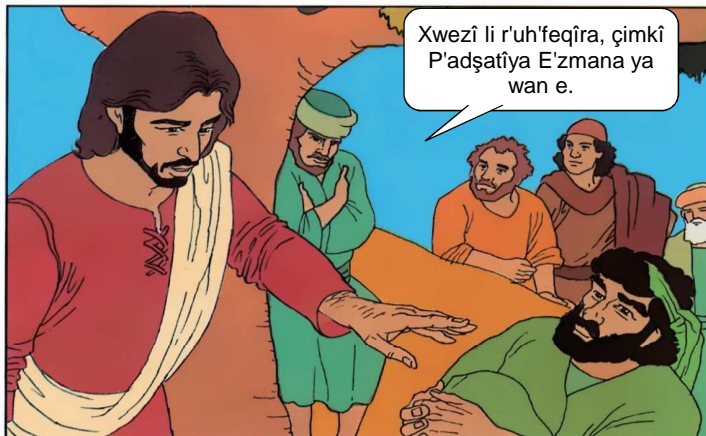

Pey Min
werin!

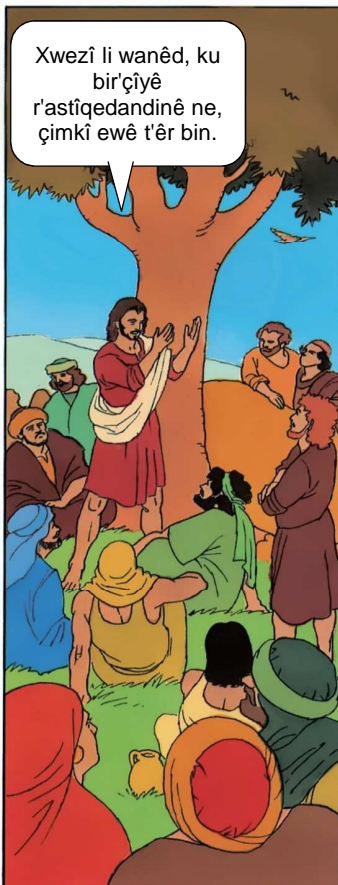

Pey Min werin, Ezê
we bikime neç'irvanêd
meriva.

Îsa t'evî şagirtêd Xwe
t'emamîya Celfîlê digerîya û
h'emûyar'a bona P'adşatîya
Xwedê digot. Wî gelek
nexweş silamet dikirin,
r'uh'êd h'eram jî derdixistin.
Meriv zendegirtî diman û pey
Wî diçûn. Ji qezayêd dûr
dihatin, ji Orşelîmê jî, ku
hingê p'ayt'extê Îsraêlê bû.
H'emûya gotinêd Wî
dibihîstin.

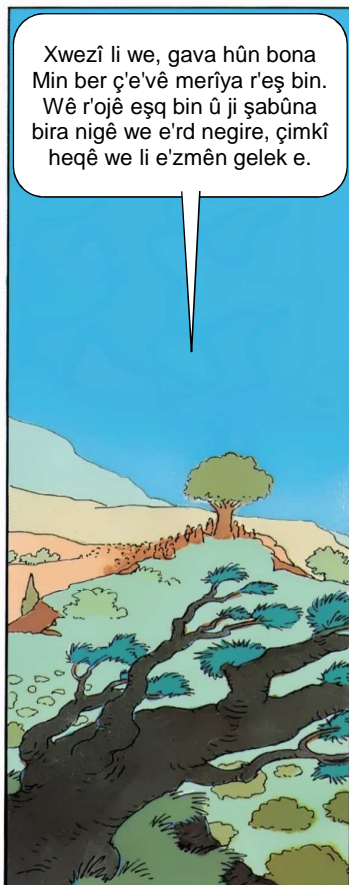
Xwezî li wanêd, ku
bir'çiyê
r'astîqedandinê ne,
çimkî ewê t'êr bin.

Xwezî li we, ku hûn niha digirîn,
çimkî hûnê bik'enin.

Xwezî li we, gava hûn bona
Min ber ç'e'vê merîya r'eş bin.
Wê r'ojê eşq bin û ji şabûna
bira nigê we e'rd negire, çimkî
heqê we li e'zmên gelek e.

Û çawa hûn dixwazin meriv bona we bikin, hûn jî usa wanr'a bikin.

Dijminêd xwe h'iz bikin û bona wan dua bikin.

Awa çaxê tu xêra dikî, pêşîya xwe bor'iyê nexe.

K'î bi temê xirab jinekê binihêr'e, ewî dilê xweda îdî t'evî wê zinêk'arî kir.

Ç'ira bedenê ç'e'v e. Heger ç'e'vê te p'ak e, t'emamiya bedena teyê r'onayî be. Lê heger ç'e'vê te xirab e, t'emamiya bedena teyê te'rî be.

T'u kes nikare du axar'a xulamtiyê bike. Hûn nikarin hin Xwedêr'a, hin jî hebûkêr'a xulamtiyê bikin.

Bona r'oja sibê xema nekin. Lê berê pêşin li P'adşatiya Xwedê biger'in û bikin, ku r'astîya Wî biqedînin û ew h'emûyê wer'a bêne dayînê.

Awa k'î ku gotinêd Min dibihê û wan diqedîne, ew mîna merivekî serwaxt e, ku mala xwe ser kevir çêdike. Lê k'î ku van gotinêd Min naqedîne, ew mîna merivekî bêfe'm e, ku mala xwe ser qûmê çêdike.

R'ojekê, maleke Kefernahûmêda, gava gelek meriv li dora İsa t'op bibûn...

Em wirar'a nîkarin derbaz bin.

R'ast e, gere em t'enê ji banva peya bin.

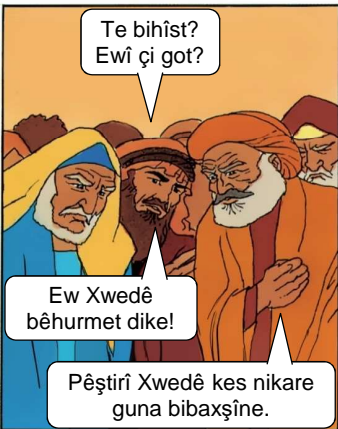

Çi diqewime li wir?

Wan bihêlin û binihêr'in bawerîya wan çîqas mezin e.

Lawo, gunêd te hatine baxşandinê.

Te bihîst? Ewî çî got?

Ew Xwedê bêhurmet dîke!

Pêştirî Xwedê kes nikare guna bibaxşîne.

K'îjan r'ih'et e, şilûşe'tra bêjin: «Gunêd te hatine baxşandinê», yan «R'abe û biger'e?»

Bizanibin, h'ukumê Mesîh heye ku guna bibaxşîne. Lê Ez ter'a dibêjim jî: «R'abe, nivîna xwe hilde û her'e mala xwe!»

Bawer nakim!

Ez dikarim r'ê her'im!

Va ye, ew diger'e!

Lê her kes bi kirêd Îsa r'azî nîbû. Serwêr û qanûnzana dîna xwe dane Îsa, gelo Ew qanûna r'oja şemiyê xwey dike yan na. Çimkî vê r'ojêda îzina t'u kesî t'une bû şixulek bikira.

Eva meriva ya xwe dike. Gelo r'oja şemiyê qencikirin îzin e?

Destê xwe dirêj ke!

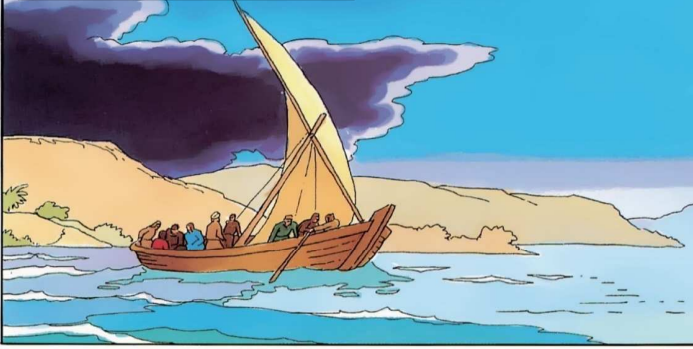
Ez qenc bûm!!!

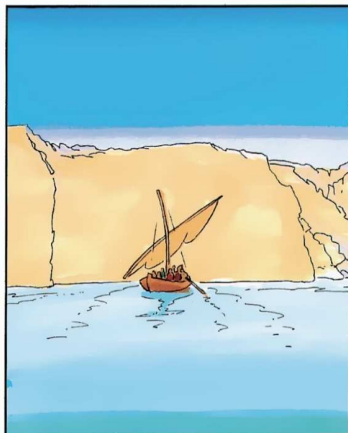
Em gere ji Wî aza bin!

Gerekê serwêrê Orşelîmê bizanibin, wekî Ew cime'tê dixalîfîne!

Îsa şagirtêd Xweva bi qeyikê diçe
ser gola Celîlê.

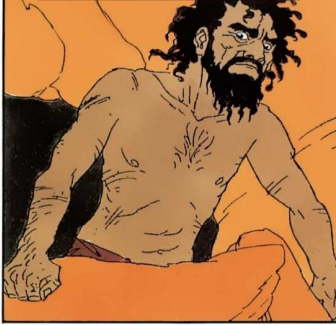
Bisekine,
ker' be!

Ewana qeyika xwe ber devê golê girêdan. Lê nava ç'îyada...

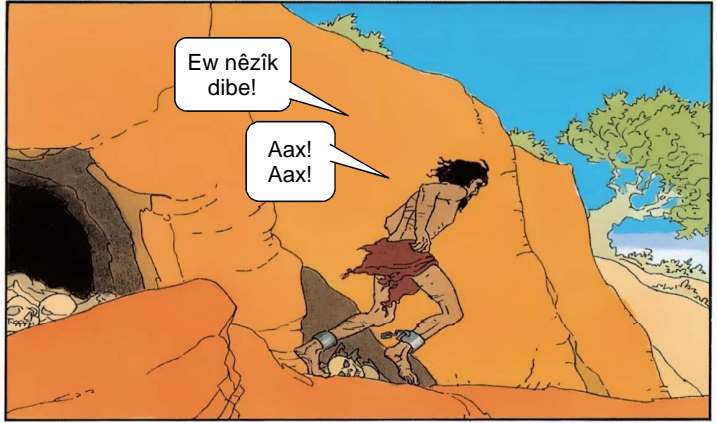
Wey, wey!

Nava ç'iyada merivek dijît
ku r'uh'ê h'eramva
girêdayî bû.

Ew nêzîk
dibe!

Aax!
Aax!

Wey, wey!
Îsa!

Tu çî ji min
dixwazî,
Îsayê, Kur'ê
Xwedêyê
Herî Jorin?

Hey r'uh'ê
h'eram!
Ji vî merivî
derk'eve!

Navê te çî ye?

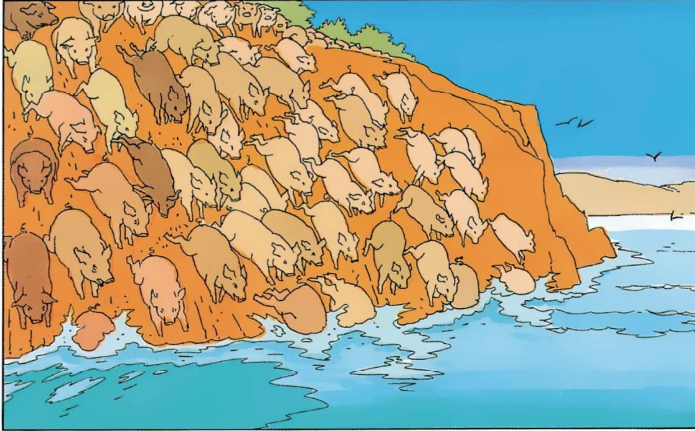
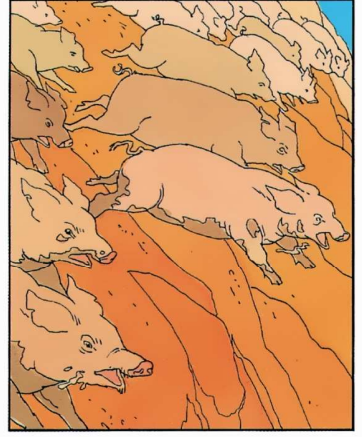
K'omeşker, çimkî
em gelek in.

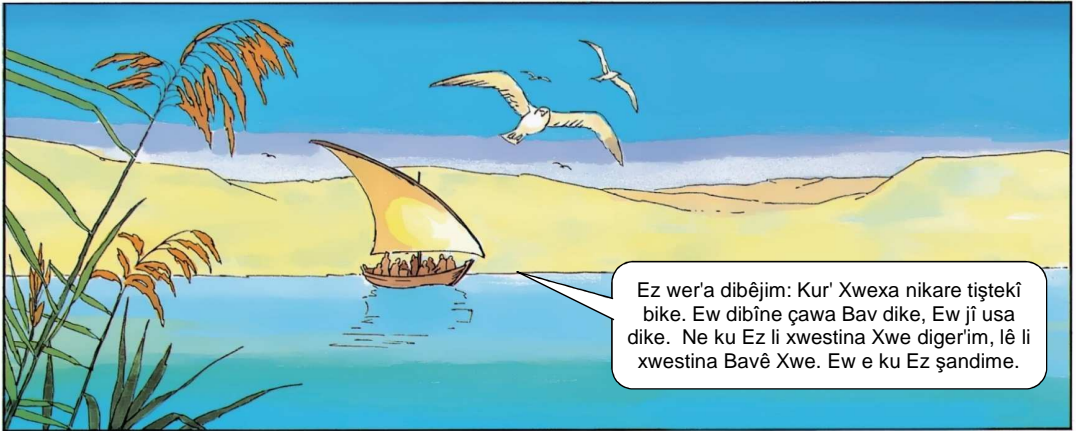

Bihêle, em
bik'evine nava
beraza.

Her'in!

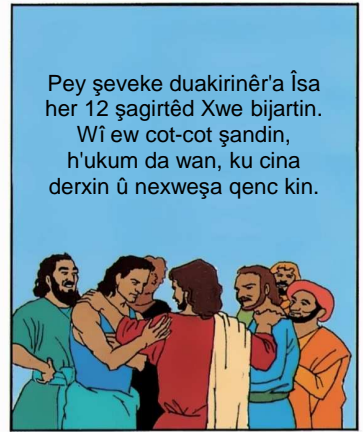

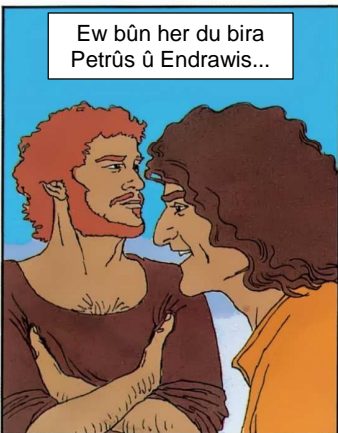
Ez wer'a dibêjim: Kur' Xwexa nikare tişteki bike. Ew dibîne çawa Bav dike, Ew jî usa dike. Ne ku Ez li xwestina Xwe diger'im, lê li xwestina Bavê Xwe. Ew e ku Ez şandime.

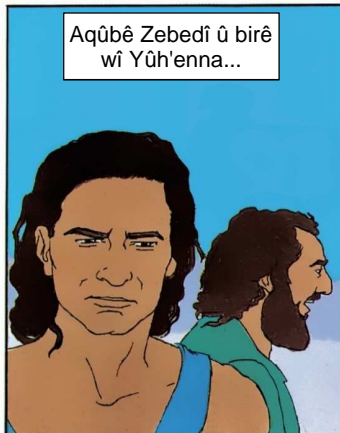
Îsa gelek cara diçû çiyêd xewle, wekî dua bike.

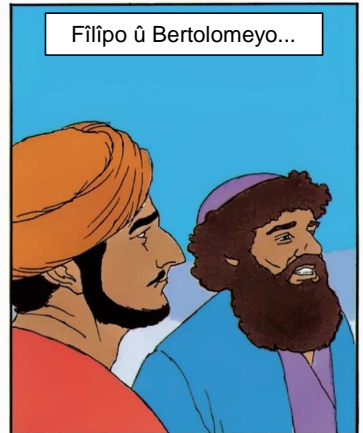
Pey şeveke duakirinêr'a Îsa her 12 şagirtêd Xwe bijartin. Wî ew cot-cot şandin, h'ukum da wan, ku cina derxin û nexweşa qenc kin.

Ew bûn her du bira Petrûs û Endrawîs...

Aqûbê Zebedî û birê wî Yûh'enna...

Fîlîpo û Bertolomeyo...

T'ûma û Metta (yê ku pêşiyê xercgirekî bona r'omayîya bû)...

Aqûbê Halfawo û Tedayo...

Şimh'ûnê welatp'arist û Cihûdayê Îsxeryotî.

Her'in! Ewê ku we qebûl dike, Min qebûl dike û ewê ku Min qebûl dike, Yê ku Ez şandime qebûl dike.

Ew 12 şagirt ji şandîtiya xwe vege'riyan - agir dila k'etî. Peyr'a Îsa xwest, ku t'evî wan her'e cîkî xewle, lê cime't pey wan diçû.

Nandirûn gelek e, lê p'ale hindik in. Awa hîvî ji Xweyê dirûnê bikin, wekî p'ala nandirûna Xwer'a bişîne.

Îsa dîsa dannasîn dikir û nexweş qenc dikirin. Êvar bû...

Fîlîpo, emê nên ji k'u derê bik'ir'in, wekî ev merivana bixwin?

Maşê h'eyşt meha t'êra wan nake!

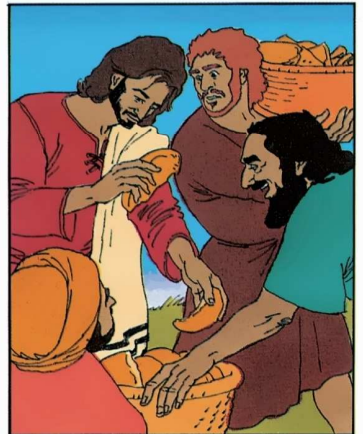
Lê li vir xortek heye, ku t'enê pênc nanêd wiye ceh û du me'siyêd wî hene. Lê bona haqas meriva ev çî ye?

Cime'tê pêncî-pêncî bidine r'ûniştandinê.

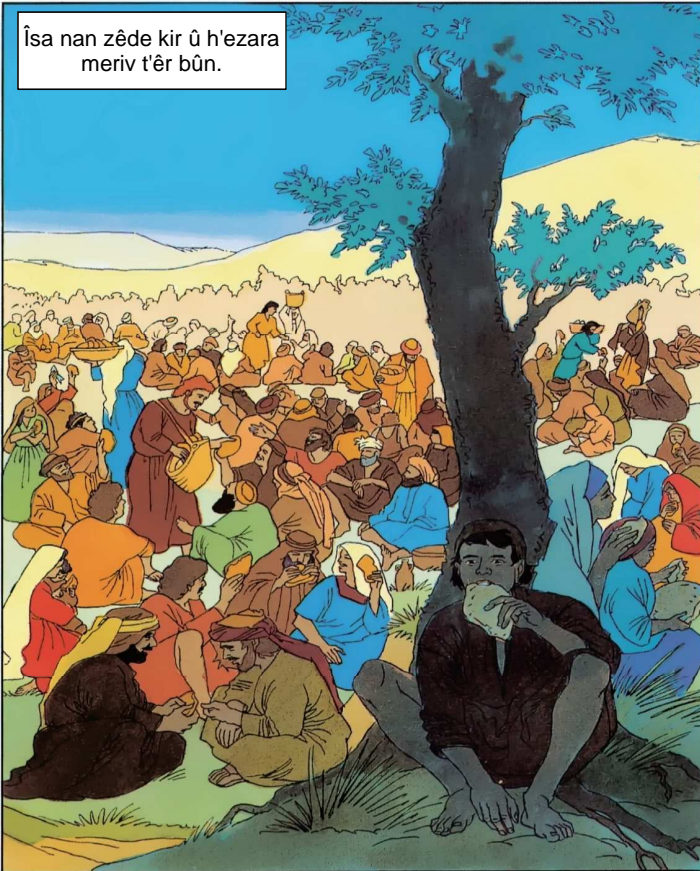

Îsa şikirî da Xwedê...

Paşê nan û me'sî kerkin û da şagirta, ku belayî e'laletê kin.

Îsa nan zêde kir û h'ezara
meriv t'êr bûn.

T'exmîna min eva Ew Mesîhê
sozdayî ye, ku gerekê bihata.

Em gerekê Wî
bikine p'adşa.

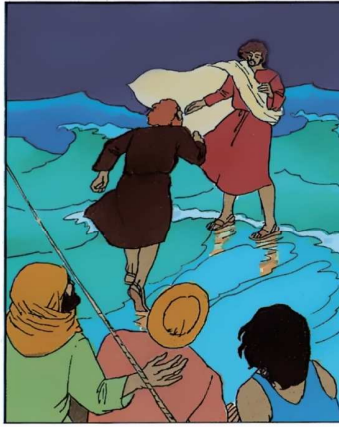

Hela binihêr'e, 12
sele jî ji hûrikêd
bermayî zêde man!

Îdî dereng e. Cime't bira her'e malêd xwe.
Hûn jî derbazî wî berî golê bin, Ezê her'im
serê ç'iyê, dua bikim.

Meriv hebûn dixwestin ku Îsa bikirana p'adşa. Hîvîya wan bû, wekî bin h'ukumetîya Îsada ew jî bindestîya r'omîya xilaz bibûna. Lê dijminêd Îsa jî zêde dibûn. Ewana dikir, ku cime'tê miqabilî Wî r'akin û jê xilaz bin.

Dersdar, Tu k'engê hatî vê derê?

Hûn li Min diger'in, çimkî Min nan da we?

Bona xwarina p'ûç' nexebitin, lê bona wê xwarinê bixebitin, ya ku jîyîna h'eta-h'etayê dide we.

Ez ew nan im, ku jîyîna h'eta-h'etayê dide. Ev nan bedena Min e, ku bona jîyîna dinyayê tê dayînê.

Eva çawa dikare bedena Xwe bide me, ku em bixwin?

Ew çi dibêje?!

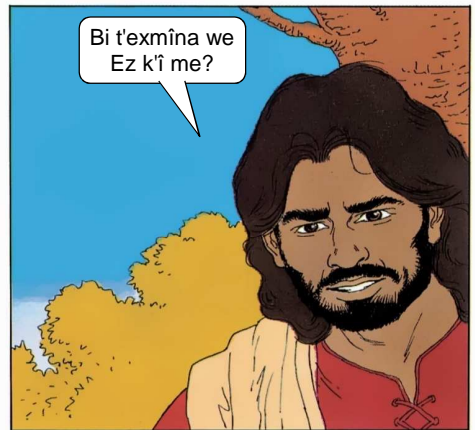
Bela bin, merivno!

Ew derewîn e.

Dibe ku hûn jî dixwazin her'in?

Emê her'ine cem k'ê? Gotinêd jîyîna h'eta-h'etayê cem Te ne.

Hingê gelek cara diqewimî, ku meriv li gora qanûna r'omîya dihatine xaçkirinê. Û ew cî nêzîkî bajarê Orşelîmê bû.

Heger yek dixwaze bibe şagirtê Min, gere ew ji cefa netirse, xaçê xwe hilde û li pey Min bê.

K'î dixwaze e'mirê xwe xilaz ke, ewê unda ke. Lê k'î ku e'mirê xwe bona Min unda ke, ewê xilaz ke.

Hûn gerekê bizanibin, t'enê Xwedêk heye.

Lema gere hûn Xudan Xwedêyê xwe h'iz bikin bi t'emamiya canîya xwe. Usa jî merivne mayîn weke xwe h'iz bikin.

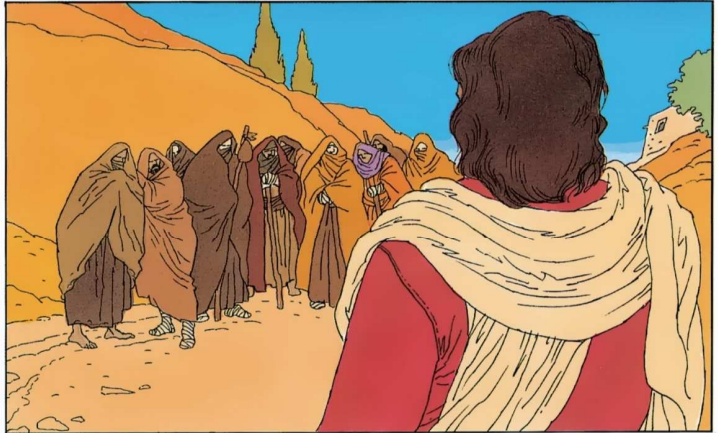

Wî çaxî Îsraêlêda bona gur'îya gund hebûn. Ew nexweşîya ç'erme gelekî giran e. Îzina gur'îya t'nebû, bik'etana nava merivêd silamet.

Gava gur'î diçûne cîkî, pêşda dikirin gazî û bona hatina xwe digotin.

Haş ji xwe hebin! Em gur'î ne!

Îsayê mamosta!
Li me were r'e'mê!

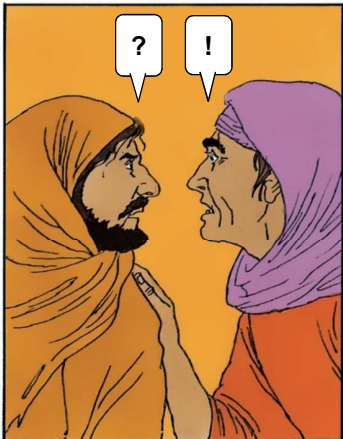

Her'in xwe nîşanî k'ahîna kin.

Em her'in cem k'ahîna, wekî me bibînin?

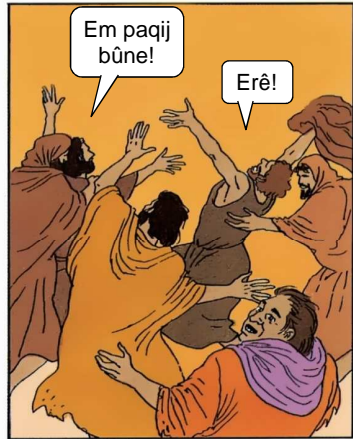
Emê hingê qenc bin?

? !

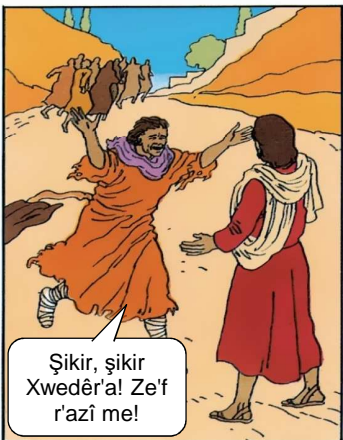

Bibînin, ez paqij bûme!

Em paqij bûne!

Erê!

Şikir, şikir Xwedê'ra! Ze'f r'azî me!

Ne her dehe jî paqij bûn? Lê k'anê ne her nehêd din? Ew nehatin, şikirî bidana Xwedê?

R'abe her'e. Bawerîya te ne t'enê tu qenc kirî, lê xilaz kirî jî.

Serwêrêd cihûya
Orşelîmêda xulamêd xwe
şandin, wekî ce'sûsiya Îsa
bikin. Ew gelekî miqabilî
kirêd Wî bûn.

Ew t'evî merivêd usa xeber dide, ku ber ç'e'vê h'emûya r'eş in, mîna
qav yan xercgira, k'îjan bona r'omîya dixebitîn.

Bona vê yekê Mesîh hat,
wekî li undabûyîya biger'e
û wan xilaz ke.

Îsa r'oja şemîyê jî nexweş
qenc dikirin.

Tu qenc
bûyî!

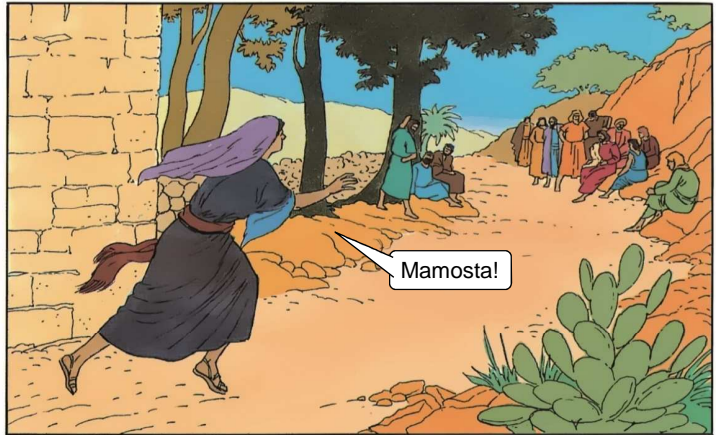

Ewî gelek guh dida
ser zar'a.

Bira ew zar'ok bêne
cem Min, pêşîya wan
negirin, çimkî
P'adşatîya Xwedê
p'ara yêd aha ye.

Gazî Îsa li Bêtanyayê dikin, ew gundekî ji Orşelîmê ne dûr e. Lazar nexweş bû. Ew t'evî xûşkêd xwe, Meryem û Mert'ayê, hevalêd Îsaye nêzik bûn. Lê çaxê Îsa hate Bêtanyayê, îdî çar r'oj bû ku Lazar definkirî bû.

Xweyî, heger Tu li vir bûyayî, birê minê nemira.

Birê te wê ji mirinê r'abe, Mert'a.

Ez zanim. R'oja Axretê, R'oja R'abûnê ewê r'abe.

Mert'a bibihê: Ez im r'abûn û jîyîn! Ewê ku Min bawer bibe, heger bimire jî wê dîsa bijî. Tu vê yekê bawer dikî Mert'a?

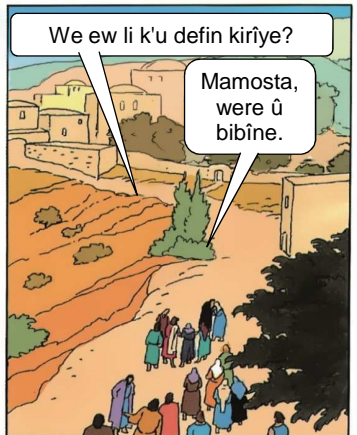

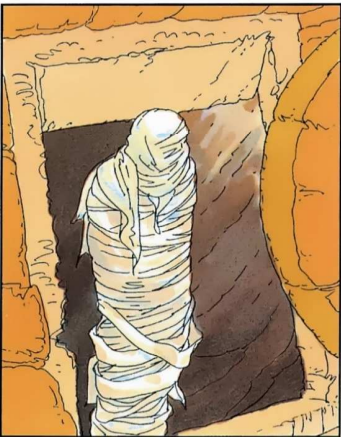
Belê, ez bawer dikim ku Tu Mesîhê sozdayî yî - Tu Kur'ê Xwedê yî, Yê ku wê bihata dinyayê.

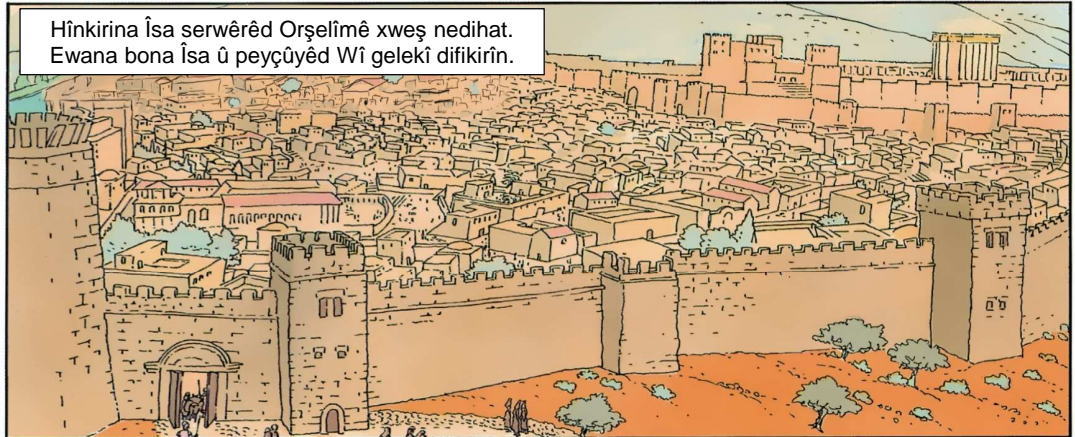
We ew li k'u defin kirîye?

Mamosta, were û bibîne.

Hînkirina Îsa serwêrêd Orşelîmê xweş nedihat.
Ewana bona Îsa û peyçûyêd Wî gelekî difikirîn.

Eva meriva gelek
k'eremeta dîke.

Heger em aha bihêlin,
r'omayî wê bèn.

Wê p'aristgeha me wêran kin,
miletê me jî qîr' kin!

R'ind bifikirin! Mer'a hê dest
dîde, merivek bimire bona
cime'tê, ne ku t'emamîya
milet unda be.

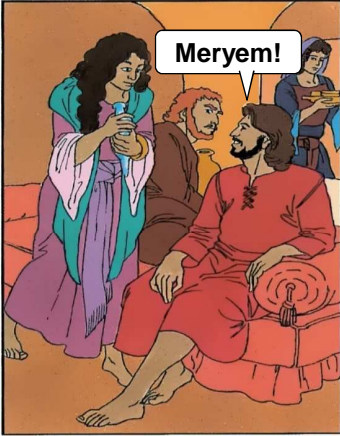
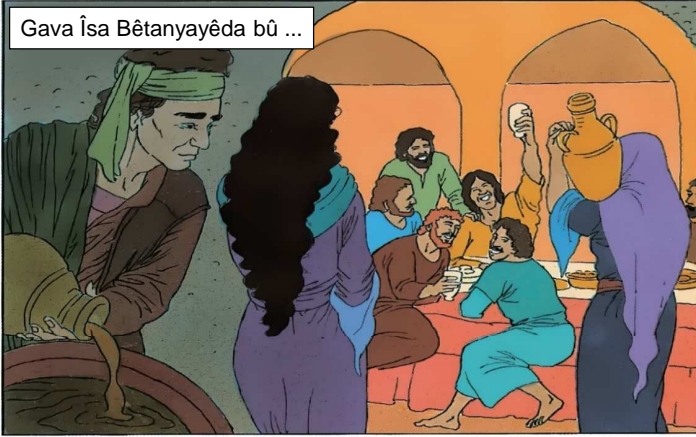

Bona vê yekê
ew Îsa gere
bimire!

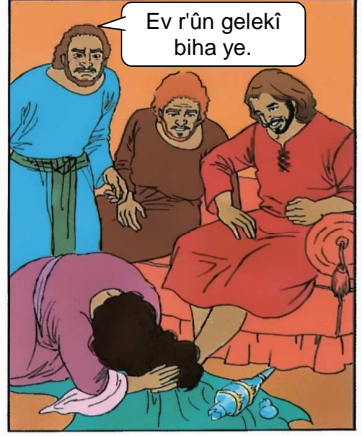

Hingê serwêrêd cihûya
mecalekê ger'îyan, wekî Îsa
t'esmilî r'omîya bikin, çimkî
cezayê bona kuştinê t'enê li
wan dik'et.

Gava Îsa Bêtanyayêda bû ...

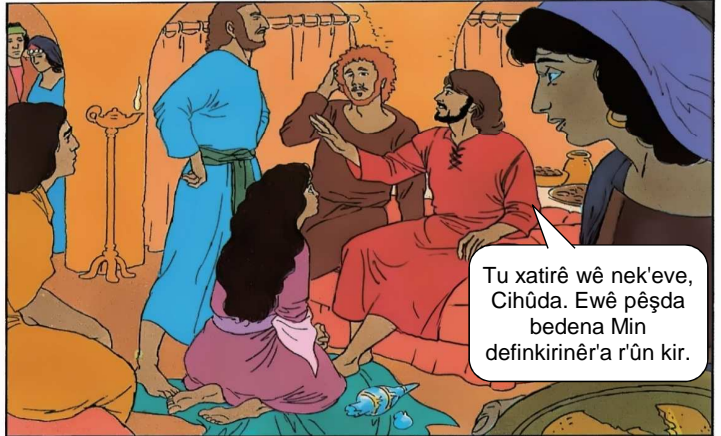
Meryem!

Ev r'ûn gelekî biha ye.

Me dikaribû ev r'ûn bifirota û ew p'ere belayî feqîra kira.

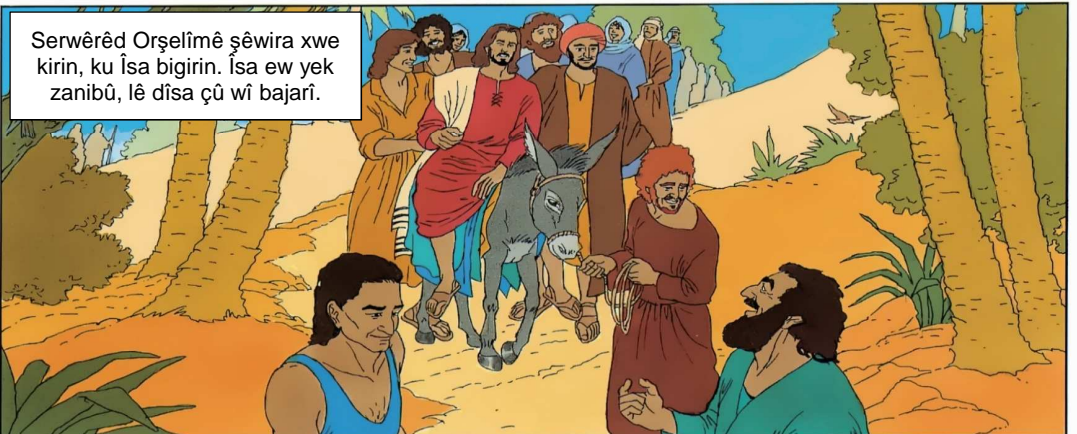

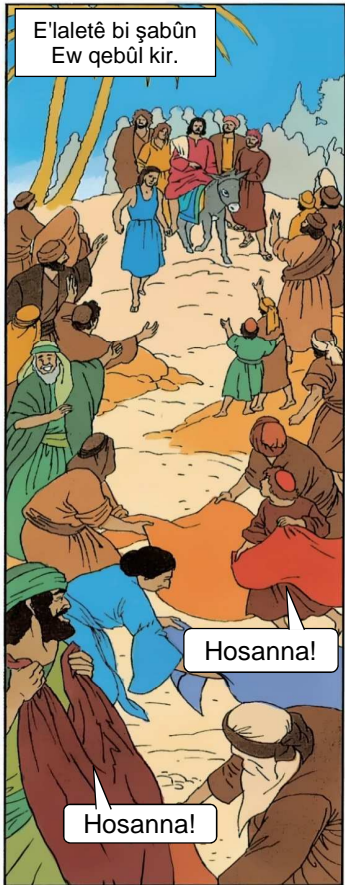
Tu xatirê wê nek'eve, Cihûda. Ewê pêşda bedena Min definkirinê'r'a r'ûn kir.

Hingê Cejina Derbazbûnê nêzîk bû, ji ber vê yekê gelek meriv dihatine Orşelîmê.

Serwêrêd Orşelîmê şêwira xwe kirin, ku Îsa bigirin. Îsa ew yek zanibû, lê dîsa çû wî bajarî.

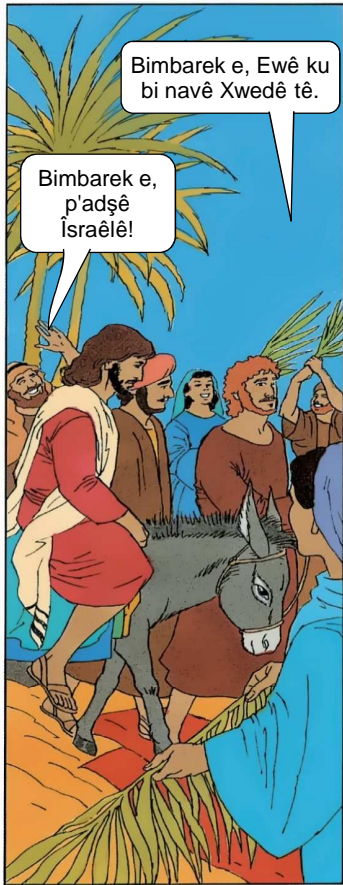

E'laletê bi şabûn
Ew qebûl kir.

Hosanna!

Hosanna!

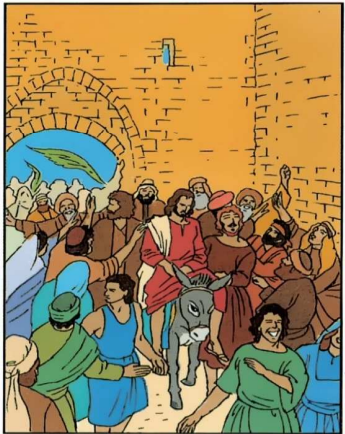

Bimbarek e, Ewê ku
bi navê Xwedê tê.

Bimbarek e,
p'adşê
Îsraêlê!

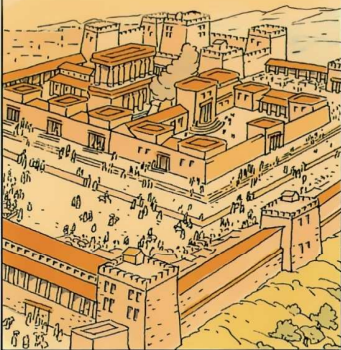
Xwezî te hema îro
bizanibûya e'dilayîya te
çiva girêdayî ye! Lê niha
tu naxwazî.

T'emamiya dinyayê
pey Wî diçe.

Eva yeka ji qewata
me der e.

P'aristgeha Orşelîmê cîyê h'ebandina here mezin bû.

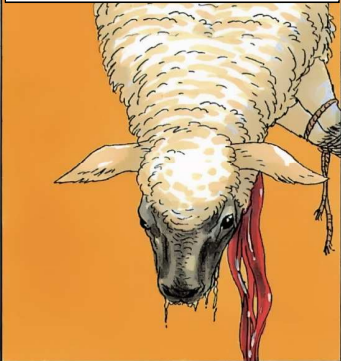
Cejina Derbazbûnêda gelek berx serjêdikirin.

Bona ku meriv t'evî Xwedê e'dil bin, P'aristgehêda berx dihatin qurbankirinê.

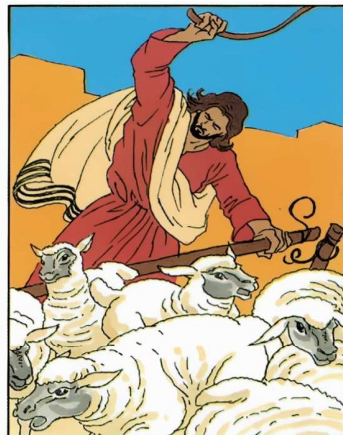
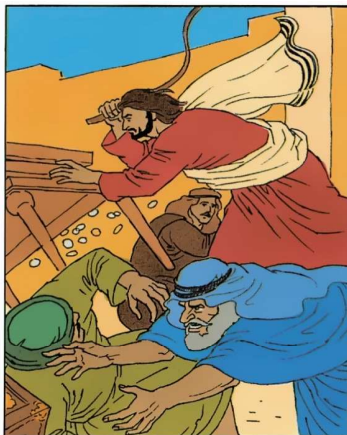
Lê gelo xûna berxê dikare mêriv ji guneha aza ke?

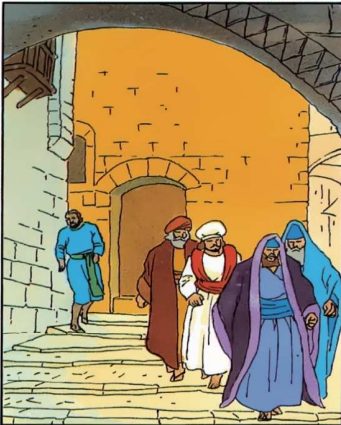

H'ewşa P'aristgehêda meriv k'ir'in û firotanêva mijûl dibûn.

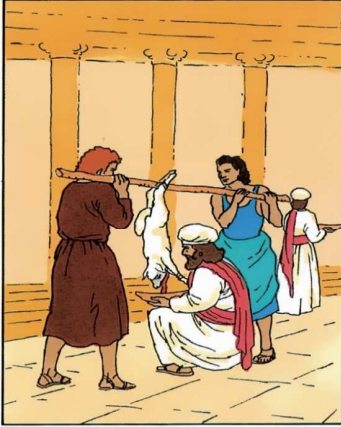

Îsa jî hate wir ...

H'eta Cejina Derbazbûnê Îsa
P'aristgehêda merivar'a
xeber dida. Serwêr jî hê
serh'işk dibûn.

Wê şevê Îsa û her 12 şagirtêd Xweva malekêda
bona Şîva Cejina Derbazbûnê civiyan.

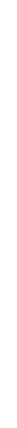

Ez gelekî h'izreta vê Şivê bûm, wekî t'evî we berî cefê Xwe bixwim.

Giregirêd dinê dixwazin, ku meriv berdestîya wan bikin, lê hûn usa nebin.

K'î nava weda dixwaze bibe yê mezin, gerekê bibe mîna berdestî.

Ez nava weda mîna berdestîkî me.

Xweyê min, Tê mîna xulamekî nigêd min bişoyî? Na, t'u car!

Heger Ez nigêd te neşom, p'ara te wê t'evî Min t'unebe.

Heger usa ye, dest û serê min jî bişo.

Ewê ku hatîye şûştinê, t'emam pêva paqij e, pêştirî niga.

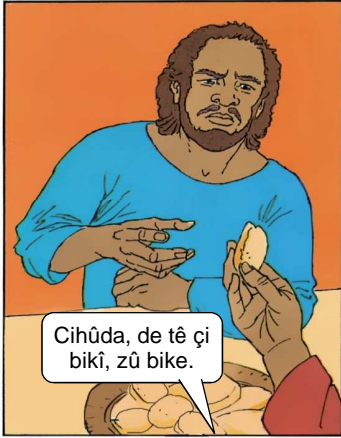
Hûn Min Dersdar û Xudan h'esab dikin, hûn r'ast dikin. Awa çawa Min nigêd we şûştin, gerekê hûn jî nigêd hevdu bişon, awa gofî hevr'a berdestîyê bikin.

Yekî jî we wê Min bide dest.

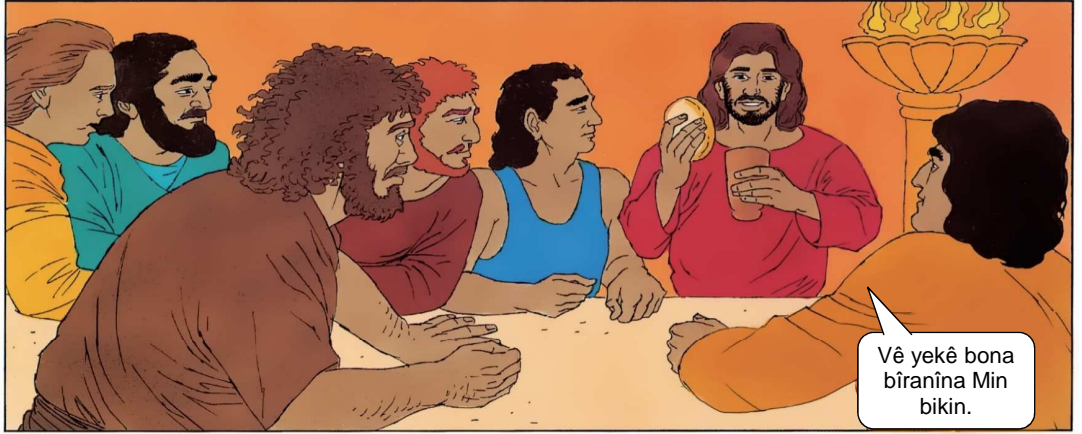
T'u car!

Dibe ku ez im?

Cihûda, de tê çî bikî, zû bike.

Êvarê Îsa t'ev 11 şagirtêd Xwe ji bajêr derk'etin, lê Cihûda ne t'evî wan bû ...

Ezê ji we her'im, lê Bav Xwedê wê R'uh'ê Pîroz wer'a bişîne. Ewê piştovanîya we bike û her gav t'evî we be.

Hûn r'îya wî cîyê ku Ez diçimê zanin.

Ez im r'ê, r'astî û jîyîn. T'enê pê Min yek dikare bê cem Bavê.

Vira r'ûnên, h'eta ku Ez dua bikim.

Bavo! Her mecal ji destê Te tê, evê k'asa ji Min dûr xe.

Lê bira xwestina Min nîbe, lê ya Te be.

Hûn çawa dikarin vî h'alîda
r'azên? R'abin! Yê ku Min
dide dest, nêzîk e.

Ez k'îjanî ku r'amûsim,
Ew e. Wî bigirin!

Silav li Te, dersdar!

Xweyê min, em bi
şûr li wan xin?

Cihûda! Tu bi r'amûsanê
Mesîh didî destê wan?

Na, Petrûs!

Îsa îzin da ku Wî bigirin.
Şagirtêd Wî r'evîn.

Îsa anîne ber serekk'ahîn. Ew yê herî mezin nava serwêrêd cihûya bû. Petrûs û Yûh'enna ji dûrva li pey wan diçûn.

Petrûs dik'eve h'ewşê.

Gelo, tu ne t'evî Îsa bûyî?

Na, hûn çi dibêjin?
Ez nizanîm Ew k'î ye!

K'îfş e, tu jî yekî ji wan î!

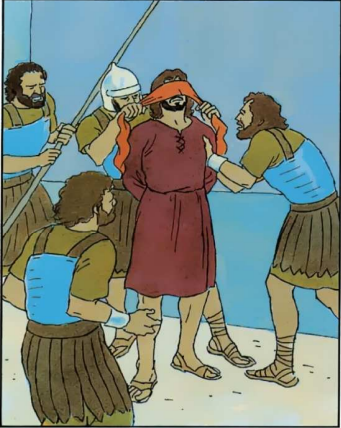

Wele, ez Wî nas nakim!

Belê, tu t'evî Wî bûyî,
çimkî ji Celîlê yî.

Filan kes! Ez nizanîm tu çi dibêjî.

Îsa dane destê welîyê r'omiya, navê wî Pîlato. Cime'tê jî cûr'e cûr'e şikîyat li Wî dikirin.

Tu nabîhêyî çîqas şikîyatê Te dîkin? Tu tiştêkî nabêjî?

Te çî kirîye?

Ez hatime, ku bona r'astîyê şe'detîyê bidim.

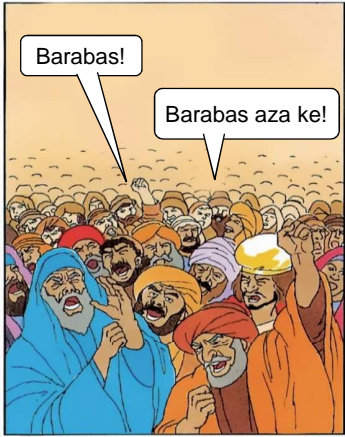

R'astî çî ye?

Ez t'u neheqîyê Vîda nabînim. Lê îdî Cejina Derbazbûnê ye. Hûn k'îjanî dixwazin ez bona we ber'dim? Barabas yan p'adşê cihûya?

Barabas!

Barabas aza ke!

Lê hûn çi dibêjin, ez îdi Ewî Îsayî çawa bikim?

Wî xaç ke!

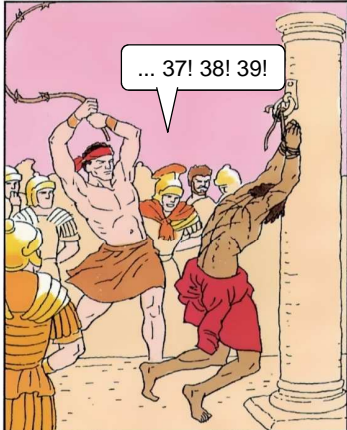
Ew dibêje «Ez Mesîh P'adşa me».

Heger tu vî merivî ber'dî, tu ne dostê Qeyser î.

Tu dikarî her'î. Dewsa Wî tu aza kirin.

Barabas aza bû. Ew bona mêrkuştinê nava serhildanêda sûcdar bû.

... 37! 38! 39!

Ez ji xûna Wî bêsûc im.

Xweş be, p'adşê cihûya!

Va ye, Ew meriva!

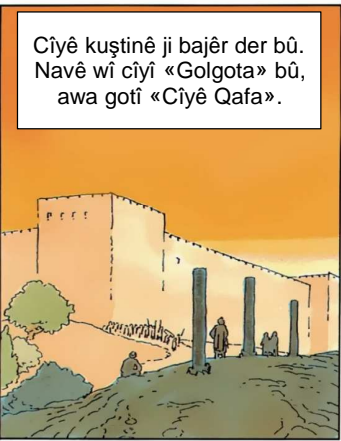
Xaç ke!

Wî xaç ke!

Belê, Ewî xaç ke!

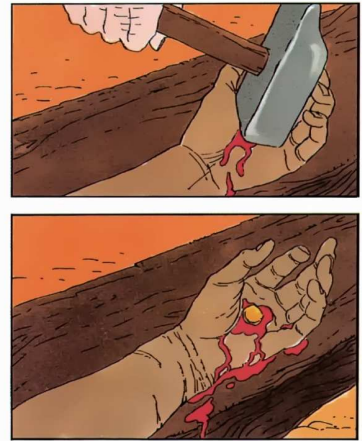
Pîlato qirara xaçkirinê qol kir. Xaçkirin hingê qirara kuştinêye here saw bû. Gerekê Îsa Xwexa darê xaçbûna Xwe k'ûçêd Orşelîmê'ra derbaz kira bibira.

Ciyê kuştinê ji bajêr der bû. Navê wî cîyî «Golgota» bû, awa gotî «Ciyê Qafa».

Eskera Îsa li wê derê xaç kir.

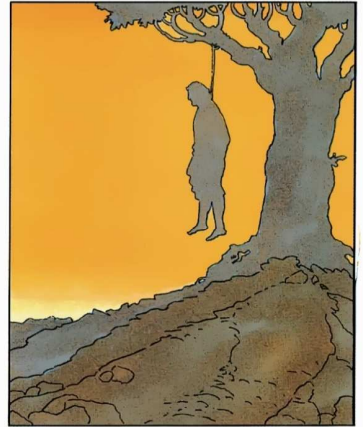

Hingê Cihûda bona kirê
xwe p'ošman bû.

Min gunê kir.

Ez bûme
sebebê xûna
bêsûc.

Çi mer'a ye? Ew
îşê te ye.

Du qaçax jî t'evî Îsa hatine xaçkirinê.

Bavo, bibaxşîne van,
çimkî cime't nizane çî
dike.

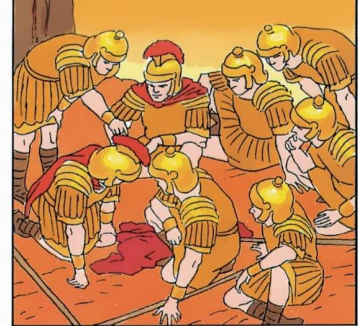
Û fêza serê Wî bi sê zimana
nivîsar bû:
EVA P'ADŞAYÊ CIHÛYA YE.

Îsa dermanê ji ber
êşêva venexwar.

Eskera ser k'incêd Wî
p'êşk avîtin.

Heger Tu Kur'ê
Xwedê yî, ji xaç
were xwarê!

Xelq xilaz
kir, lê Xwe
nikare xilaz
ke!

De me xilaz
ke, Xwe jî
pêra.

Tu ji Xwedê natirsi? Me
heqê e'melêd xwe stand,
lê ev meriv t'u xirabî
nekiriye.

Îsa, min bîr bînî, gava
P'adşatiya Xweva bêyî.

Ez r'ast ter'a dibêjim, îro
tê tevî Min buhiştêda bî.

Nîvro bû, gava r'ûyê r'oyê
hate girtinê û t'emamîya e'rdê
bû te'rî.

Dîya Îsa, Meryem, û
Yûh'enna, şagirtê Wî, ber
xaç sekinî bûn.

Niha hûn bûne dê
û kur'.

Xwedêyê Min, Xwedêyê Min,
Te çima Ez hiştim?

Ez t'î
me.

Bavo, r'uh'ê Xwe
didime destê Te.

Her tişt hate
sêrî!

Piştî nîvro sih'eta sisîya Îsa r'uh'ê Xwe da. Eskerekî r'im nek'sa Wîr'a kir û av û xûnê avît.

Çawa Îşaya p'êxember nivîsî: «Ew mîna pêz hate birinê li ber qusêşê xwe».

Ew bona gunê me hate birîndarkirinê û pê birinê Wî em xilaz bûn. Lê Ew niha mirîye.

Lê gelo Ewa ew Xilazk'ar bû, ku gerekê bihata?

Were em îzinê bixwazin, wekî Wî defin kin.

Ûsivê ji Arîmetyayê û Nîkodêmo cinyazê Îsa hildan, biharet lê dan û Ew qedekê k'itanîda k'efen kirin. Paşê Ew kirine t'irbeke nû û bi kevirêkî mezin ew hate dadanê.

Pey r'oja şemîyêr'a, ya ku li gora
Qanûnê r'oja r'ih'etbûnê bû,
çend k'ulfet çûne ser t'îrbê ...

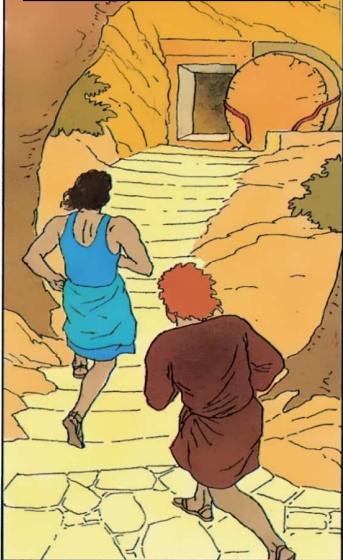

Kevir ji ber
t'îrbê holkirî
ye.

Hûn çima li Yê sax nava
miriyada diger'in? Ew ji mirinê
r'abûye. Her'in û bêjine
şagirtêd Wî!

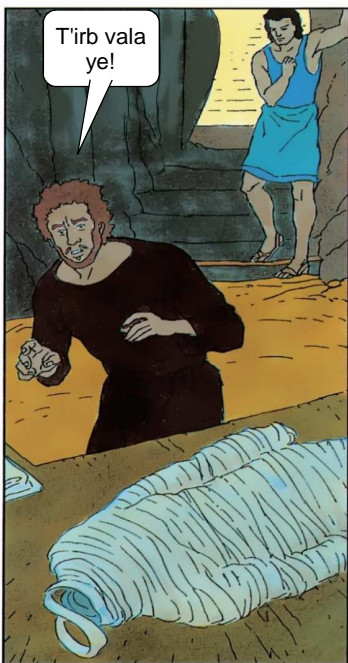

Gava Petrûs û Yûh'enna ev
yek bihîstin, derk'etin berbi
t'îrbê çûn.

Çi
qewimiye?

T'îrb vala
ye!

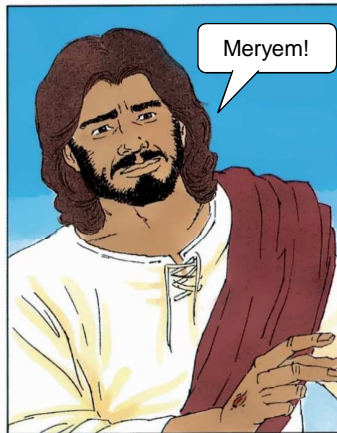
Ber t'irbê ...

E'vdê, tu çima digirîyî?
Tu li k'ê digerî?

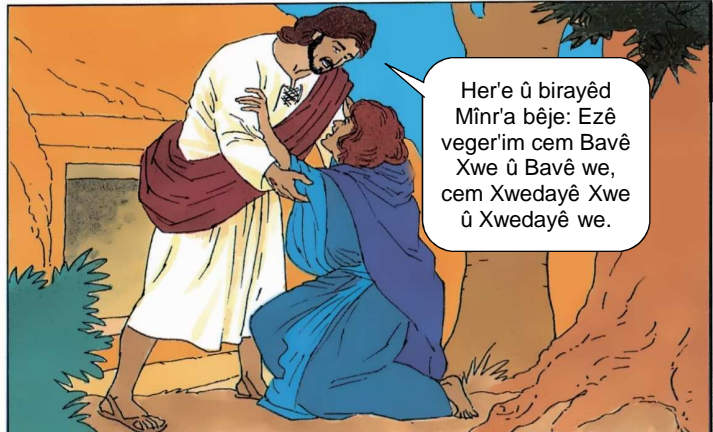
Ez xulam, gelo
te Ew danîye
k'u derê?

Meryem!

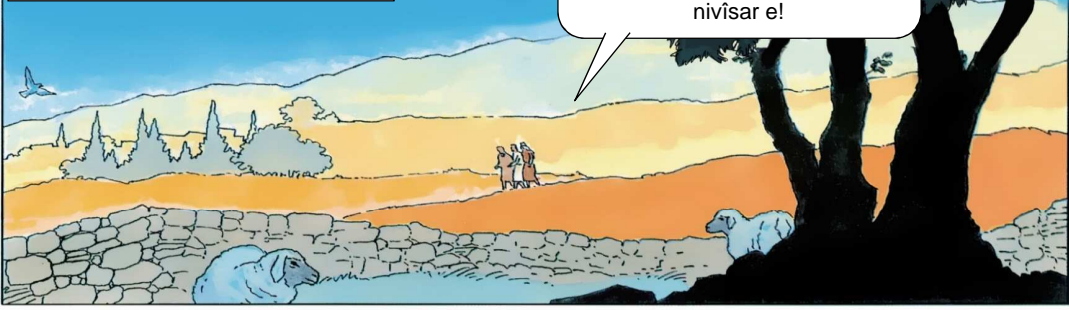
Mamosta!

Her'e û birayêd
Mînr'a bêje: Ezê
veger'im cem Bavê
Xwe û Bavê we,
cem Xwedayê Xwe
û Xwedayê we.

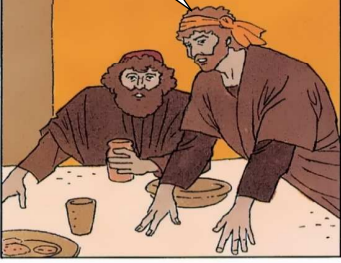
Vê r'ojê du şagirtêd Îsa berxwek'etî çûn, ser r'ê bona kuştina Îsa xeber didan. Nişkêva merivekî nenas nêzîkî wan bû.

Hûn çima gotinêd p'êxembera bawer nakin? Ne gerekê Mesîh cefa bik'işanda û bik'eta r'ûmeta Xwe? Her tişt K'itêba Pîrozda nivîsar e!

Nişkêva, we'dê nan xwarinê, Ew ber ç'e'vê wan betavebû.

Ew Îsa bû!

Hema wê gavê ew r'abûn vege'riyan, ku şagirtêd mayînbibînin.

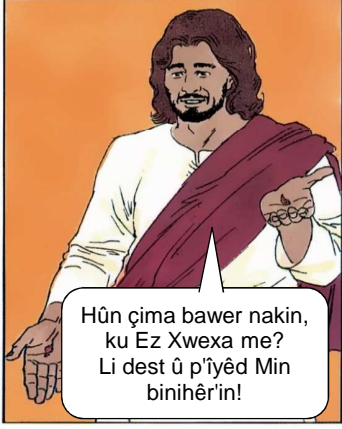
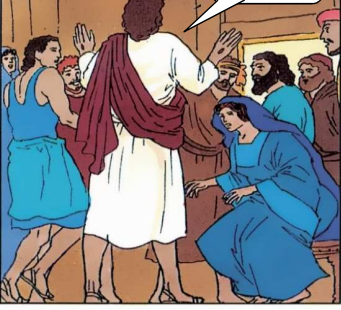
Me Xudan dît!!!

Meryemê û Petrûs jî Ew dîtibûn!!

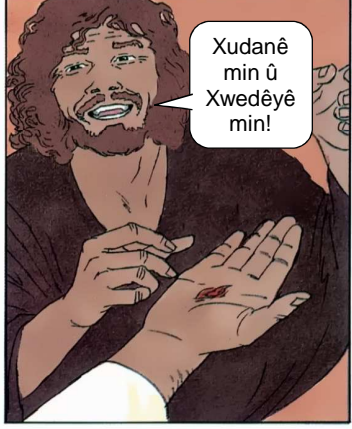

Nişkêva ...

R'oja we xêr!

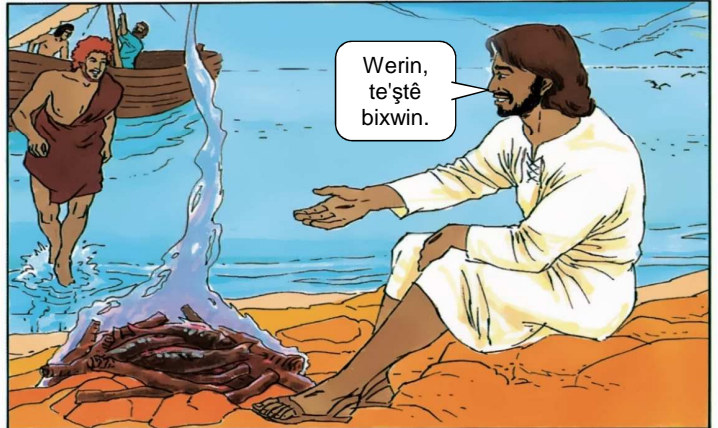
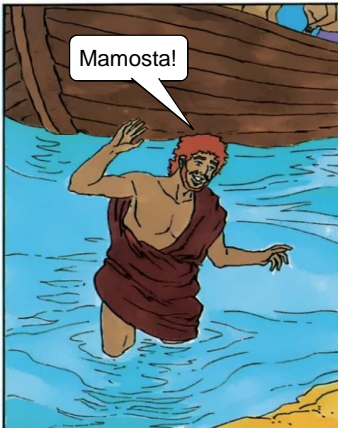
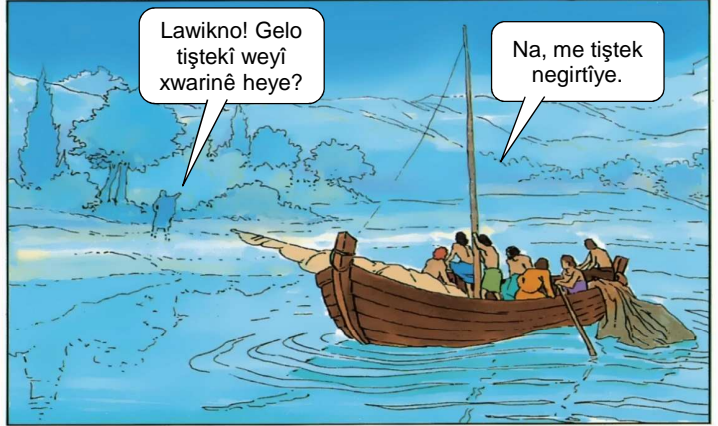

Hûn çima bawer nakin, ku Ez Xwexa me? Li dest û p'iyêd Min binihêr'in!

Xudanê min û Xwedêyê min!

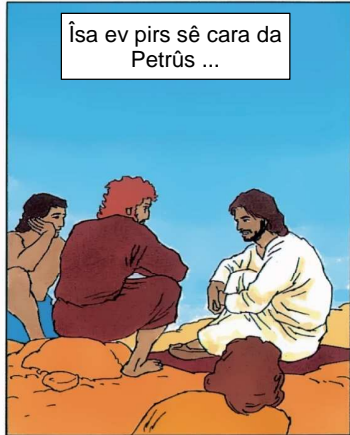
Çil r'ojî Îsa Xwe nîşanî
şagirtêd Xwe dikir, usa jî
500 merivêd mayîn'a xuya
bû. R'ojekê çend şagirta
ser Gola Celilê me'sî
digirtin ...

Şimh'ûn, tu bi r'astî
Min h'iz dikî?

Îsa ev pirs sê cara da
Petrûs ...

Belê Xudan, Tu
zanî ku ez Te h'iz
dikim.

De pezêd Min
biç'êrîne!

Pey
Min
were!

H'emû h'ukumê e'rd û e'zmên Min'a
hate dayînê. Niha her'in h'emû mileta
hîn kin, wekî pey Min bên.
Wana bi navê Bav, Kur' û R'uh'ê
Pîroz binixumînin û her tiştê ku Min
wer'a got wanar'a bêjin.

Û têkine bîra xwe: Ez îroda
t'imê h'eta axirîya dinyayê
t'evî we me.

Pey van xeberar'a Îsa
dinê hişt û hilk'işîya
e'zmên. Lê Ewî usa jî
got ku wê dîsa vege'r'e,
ku dîwana meriva bike.

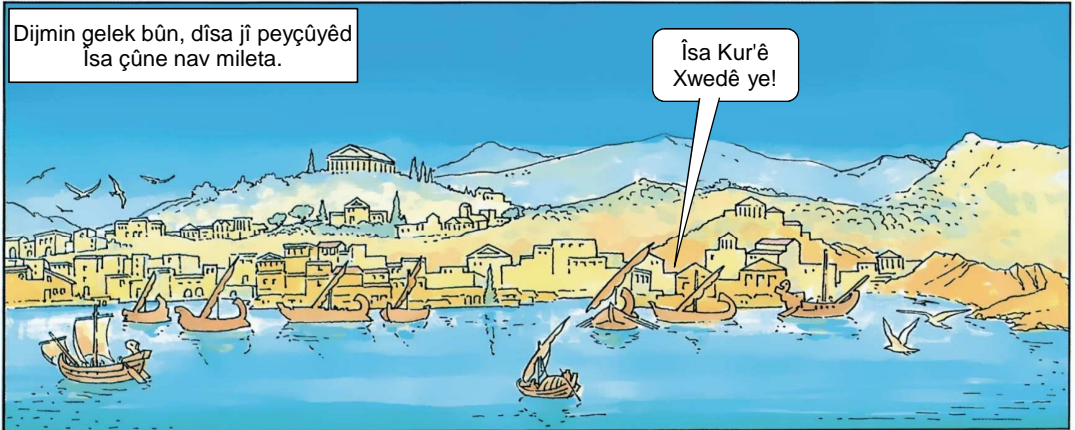
Şagirt Orşelîmêda diman û dua dikirin. R'oja Pêntêkostê R'uh'ê Xwedê, awa gotî R'uh'ê Pîroz, peyayî ser wan bû. Ew R'uh'ê ku t'evî Îsa bû, hat nava wanda ma. Pê Wî e'mirê nû destpêbû, usa ku ew bûne şe'dêd Îsaye zor.

Qeydêd mirinê nîkaribûn Îsa bigirtana. Ew ji nav mirîya r'abû û r'îya P'adşatîya E'zmana bona h'emû meriva vekir!

Dijmin gelek bûn, dîsa jî peyçûyêd Îsa çûne nav mileta.

Îsa Kur'ê Xwedê ye!

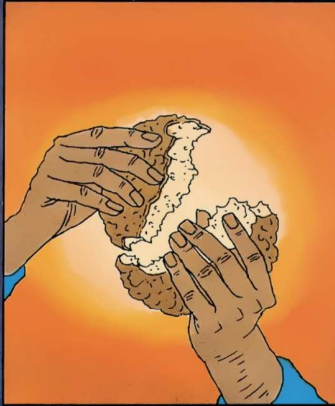
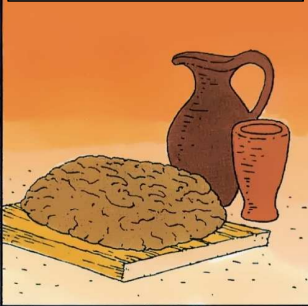
Mizgînî ne t'enê bi gotinê, lê bi nivîsara jî hate belakirinê.

Ewî gunêd me bedena Xweda r'akirine ser darmixê. Bona vê yekê em hindava gunada mirî ne. Ji vir şûnda em gerekê li gora xwestina Xwedê bijîn.

Îro peyçûyêd Mesîh her dera t'op dibin, dua dikin û K'itêba Pîroz dixûnin. Bona bîranîna mirina Mesîh ew nan kerdikin, dixwin û k'asa şeravê nav xweda bela dikin. Çimkî xwestina Xwedê ev e, ku h'izkirina Wî, ku dilê wanda dimîne, t'evî yêd mayin bê p'arevekirinê.

Mesîh r'ê vekir, îdî meriv dikarin li gora nêt-meremê Xwedê bijîn.

Xudan me h'iz dike.
Tu r'azîbûnê bide Wî.

Xwedê usa dinya h'iz kir,
ku Kur'ê Xweyî tayê t'enê
bera da, wekî her kesê
ku Wî bawer bike unda
nebe, lê jîyîna wiye h'eta-
h'etayê hebe.

Hê zêde bona Îsa:

Hêna Mesîhda çar şe'de hebûne. Her yekî alîyê xweda bona xizmetk'arîya Wî k'itêb nivîsîne: Mizgînîya Metta, Marqos, Lûqa û Yûh'enna. Evana bûne p'arêd K'itêba Pîroz – û ev serhatîya me jî ser bingehêd wan hatîye nivîsarê.

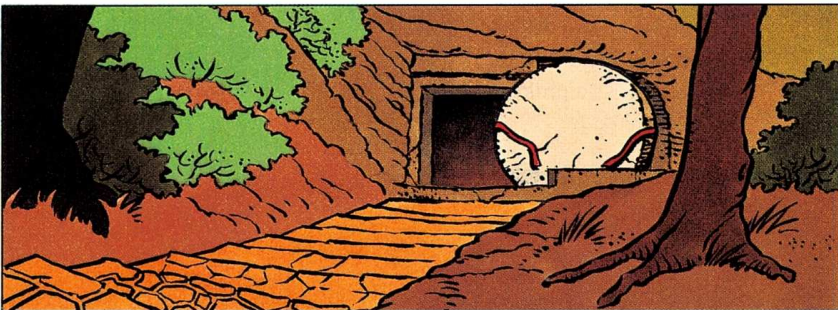
METTA yekî ji her donzdeh şagirtêd Îsa bû. Gava Îsa ji xercxana Kefermahûmê gazî wî kir, Metta her tişt hişt, t'evî wan çû. Hingê meriv e'cêbmayî man, ku Îsa bû hevalê xercgira. Lê Metta şe'dê van qewimandîna bû û paşê bona van yeka xwexa nivîsî.

MARQOS hê xişim bû, gava Îsa xizmetk'arîya Xwe kir. Marqos gelek cara t'evî Petrûs r'êwîtfî kirîye û Petrûs ne'meke xweda wî'ra dibêje «lawê min». Peyr'a Marqos t'evî Pawlos jî r'êwîtfî kirîye. Pawlos ew meriva bûye, yê ku Mizgînîya Mesîh nava miletêd mayînda jî bela kirîye.

LÛQA jî Mizgînîk nivîsî, lê ew wextê Îsada li wir nîbûye. Ew h'ekîmekî yûnanî bûye û paşê bawerîya xwe li Mesîh anîye. Ewî jî t'evî Pawlos r'êwîtfî kirîye. Lûqa çûye cem gelek merivêd ku t'evî Îsa bûn, wekî tiştêd qewimî xwexa ji wan bibihê û binivîse. Usa jî ewî bona k'arêd şandîya nivîsîye û çawa civîna bawermendêd e'wlin nava necihûyada pêşda hatîye. Eva bû k'itêba bi navê «K'arêd Şandîya».

YÛH'ENNA cem Îsa ma, gava Ew hate xaçkirinê. Xilazîya Mizgînîya xweda Yûh'enna nivîsîye: «Îsa hê gelek nîşanêd din jî kirine, lê belê t'enê haqas hatine nivîsarê, wekî hûn bawer bikin, ku Îsa ye Mesîh, Kur'ê Xwedê, û bî vê bawerîya we, wê saya navê Wî jîyîna weye h'eta-h'etê hebe». Nava şagirtêd Îsada belkî Yûh'enna bû yê herî e'mirê dirêj. Ew e'mirê mezinaya xweda dîtinokêda dibîne, ku Îsa Kur'ê Xwedêyî r'ûmetkirî ye. Em vê yekê k'itêba E'yantîyêda dibînin, k'iderê bona axirîya dinyayê jî hatîye nivîsarê.

Lê tê çî bikî? Serhatîya Îsa Mesîh hela hê xilaz nebûye. Ew çawa qur'ne-qur'ne derbazî nisila bûye – usa jî dikare e'mirê teda dûmayî ke. Îsa dixwaze h'izkirina Xwe bide te û Bav Xwedê'ra teva bide naskirinê. Ewî berêda çawa kirîye, Ew îro jî usa dike. Heger bawer bikî, Ewê R'uh'ê Xweyî Pîroz bide te, wekî nav teda bijî û e'mirê te hindur'va biguhêze. Çi ku nav teda te'rî bûye wê bibe r'onayî. Bona ewê ku tîrsa mirinêda dijî, niha bi saya navê Îsa hîvîya e'mirê h'eta-h'etayê cem Wî heye. Şikir Xwedê'ra, r'îya Mesîhda tu dikarî li gora xwestina Xwedê e'mirê xwe derbaz kî.

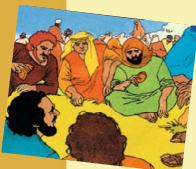

Gelo çî ye? ...

Bawerkirin: Tu hîvîya xwe didî ser Xwedê, wekî çî ku Wî soz daye wê bîne sêrî. (r'ûp'ela 58)

Baxşandin: T'u meriv hêjayî vê yekê nîne, lê Xwedê dixwaze gunêd me bibaxşîne. Heger tu bi r'astî ber Xwedê bona gunêd xwe p'oşman bî û dixwazî e'mirê xwe biguhêzî, Xwedê wê gunêd te jî bibaxşîne. Ev baxşandin çêdibe, çimkî Mesîh cefa bona gunêd me k'işand. (r'. 58)

Bimbarekkirina Xwedê: tiştê baş ku Xwedê dide ewêd ku gur'a Wî dikin.

Cejina Derbazbûnê: Cihû tînine bîra xwe, ku ew çawa jî bîndestîya Misîrîya xilaz bûne. Bona bawermendêd Mesîh ew bûye Cejina R'abûna Îsa Mesîh, çimkî Ewî bona guneyêd merivayê e'mirê Xwe da. Lê r'abûna Wî k'işîş dike, ku Ewî gune û mirin alt' kirin. (r'. 38-54)

Duakirin: Tu dikarî bi dengê bilind yan jî bê deng t'evî Xwedê xeber dî – û guhdarîya wî bikî. (r'. 18,19, 42)

E'mirê h'eta-h'etayê: Xwestina Xwedê ev e, ku meriv pey mirîna xwer'a bikaribin bê xilazî t'evî Wî û Îsa Mesîh bimînin. (r'. 23, 29-30, 59)

Gune: Tiştêd ku em dikin, miqabilî xwestîna Xwedê ne. Ew nahêlin, wekî em bigihîjîne nêt-meremêd Xwedêye bona me. (r'. 4)

Îsa: Navê Kur'ê Xwedê ye û tê fe'mkirinê: Xwedê xilaz dike.

K'itêba Pîroz (Bîbliya): Vê k'itêbêda tu dikarî bixûnî, Xwedê çawa li meriv dinîhêrê û Ew çawa t'evî wan mijûl e.

Kur'ê Xwedê: Navekî Mesîh e. Ew Xwedê ye û dinya pê Wî hatîye e'firandinê. Ew Xwexa hate dine, bû merivek, lê bê gune.

Mesîh: Naveke cihûyî ye, me'na wê: Yê R'ûnkirî (meşkirî) ye, bi welgerandina yûnanî bûye: «Xrîstos». (r'. 52, 55)

Milyak'et: Qasidê Xwedê - ne xuya ye. Xwedê naxwaze, ku meriv ber milyak'eta ta bin.

Nanê şkeva: Peyçûyêd Mesîh li hev dicivin û bona bîranîna mirîna Mesîh û r'abûna Wîye ji mirîya nan kerdikin. (r'. 41)

P'adşatîya Xwedê: nava wan merivada ye, ku guhdarîya Xwedê dikin.

R'abûn: Îsa ji mirinê r'abû. R'oja axirîyêda wê h'emû meriv ji mirinê r'abin. Hingê Xwedê wê dîwana wan bike. (r'. 53-57)

R'uh'ê Pîroz: Ew R'uh'ê Xwedê ye û nava wan merivada dimîne, yêd ku li pey Îsa Mesîh diçin.

Şagirt: Peyçûyêd Mesîh (r'. 18)

Şeytan: Dijminê Xwedê û meriva ye. Hin jî wan'ra dibêjin îblîs û mirêcin.

Veger'andina Mesîh: Heger Mesîh dîsa vediger'e dinê, her tiştî e'zmênda û ser e'rdê wê nû bê çêkirinê. (r'. 57)

Xaç: Darek bû, ku hêna R'omîyada bona kuştina merivêd mir'dar' didane sekinandinê. Îsa Mesîh bê gune bû, lê Ew dîsa hate xaçkirinê, çimkî Ewî e'mirê Xwe bona gunêd merivayê da. Bona vê yekê xaç bûye nîşana bawermendêd Wî. (r'. 25, 50)

Eva t'erîqa r'ast e bona Îsa Mesîh û ser bingehê K'itêba Mizgînîyê nivîsî ye. Mesîh nêzîkî du h'ezar sal pêşda Îsraêlêda jîtiye. Her merivê ku Ew nas dikir e'cêbmayî dima. T'u kesî t'u car mîna Wî tiştekanîkaribûye bike, T'u kes jî t'u car mîna Wî zane nîbûye. Mesîh diçû k'îderê li wir k'eremet dikirin. Ewî xêr û xweşî dida h'emûyêd ku gur'a Wî dikirin. Û nişkêva Ew dane kuştinê. Lê ev ne axirîya Wî bû. K'erema xwe bixûne çî qewimî û serhatîya Îsa Mesîh çawa bû.

Ziman: K'urdî, zaravê Kurmancîya Kafkazê (bi h'erfêd latînî)

